

vende vore Midler i Monarchiets Tjeneste, kunde han for Monarchiet have meget betydelige Fordele af at have disse Midler selv om han siden kunde have noget Tab paa Actierne; men vi derimod staae under enhver Omstændighed som den tabende Part. Men denne eenfaldige Maade at behandle Forretningerne paa kan ikke være Meningen; thi den vilde ikke alene være upassende, men meget Mæde; dersom Finansministeren vilde holde fast ved den anden Deel af Overenskomsten, ved denne Rykborger, saa vilde han stille sig i det allerbesynderligste Lys; thi han vilde drage Fordele, sugende saa at sige Blodet ud af os, og vælte alt Tabet over paa Kongeriget. Han har syntes godt om denne Forretning, og det har været ham meget magtpaaliggende at skaffe denne Contract afluttet; vi kunde have været den qvit; der var meget, som viste, at det dog var i høi Grad tvivlsomt, hvorvidt den var ønskelig; Loven var der, og Bemyndigelsen var der ligeledes, men det var meget tvivlsomt, om det var ønskeligt i det Diebsk at anvende den — og saavidt jeg kan skjønne af Entreprenurens Skrivelse til Finansministeren, var han næsten ogsaa kjed af Sagen; man kunde gjerne tage denne Skrivelse til Finansministeren som et Bevis for, at Sir M. Peto kun endnu vilde gjøre et Skridt af Undseelse for ikke at trække sig tilbage, og at han derfor skrev til Finansministeren for at formaage ham til at overtage $\frac{1}{3}$ af Actierne. Der var altsaa ingen Nødvendighed for at slutte Contracten, man kunde rolig have ladet det være. — Havde Sir M. Peto skrevet til Kongerigets Finansminister, vor Indenrigsminister, som jo var den, han i Virkeligheden havde med at bestille, om han vilde overtage $\frac{1}{3}$ af Actierne, saa troer jeg, at det Svar, han havde faaet, vilde have været et Nei; thi Kongerigets Minister visste meget godt, hvilken Ansvarlighed han paatog sig ved at overskrive Jernbaneloven saa positivt, efter som denne Lov ikke vil ud med vore Capitaler, men kun har tilfikkret en stor Rentegaranti; derimod troede Sir Peto hos Monarchiets Finansminister maaskee at kunne finde Participation for denne gode Forretning. Han havde endogsaa i sin Skrivelse — jeg har den ikke her — givet, saa forekommer det mig, Finansministeren et Vink

om, at han klogelig skulde sige nei, idet han udtalte, at han tidligere forgæves havde henvendt sig til en anden Pengemagt; men dette viser for mig ganske tydeligt, at Finansministeren har grebet Forretningen, fordi han holdt den for god, og at den ulykkelige eller lykkelige Entrepreneur, alt som det nu kan træffe sig, er bleven holdt fast ved dette Foretagende, halvt imod sin Villie. Dette maa jeg fremhæve dobbelt; thi da vi første Gang i forrige Session kom til at tale om denne Sag, blev der fra de ærede Ministre gjort Indsigelse imod den Betragtning, som da blev gjort gjældende. Vi bebrejdede dengang Ministeriet, at det saa fort, førend Rigsdagen kom sammen, havde afgjort saa vigtige Sager, hvorved det maatte betragte et saa nyt Gebeet som det, at give Capitaler der, hvor man dog kun havde tænkt at give Rente, og dengang blev der svaret, at man ikke mere paa en passende Maade kunde træde tilbage, efterat den vedkommende Entrepreneur fra sin Side havde gjort alle Skridt for at opfylde de Forlangender, som der i den foreløbige Contract, der allerede var afluttet i Foraaet, var stillet til ham. Men dette har altsaa været en urigtig Opfattelse af Sagen, som naturligtviis finder sin Undskyldning deri, at den hele Sag har ligget imellem de to ænkste Ministre, og ikke har foreligget hele Ministeriet; det har ikke kjendt den, og dette giver den hele Skriftveksling endnu langt mindre Betydning. Den bliver, som sagt, kun en Maade, hvorpaa man foreløbig har fastholdt Ordningen mellem disse Mænd; men den kan ikke have nogen Efterklang, især ikke, naar man fra Lovgivningsmagtens Side vil gjøre sin controllerende Myndighed gjældende, og siger: vi vilde ikke have anden Deel i Jernbanesagen end den, som Loven giver, nemlig 4 pCt. Rentegaranti af 8 Millioner Rigsdaler, og Actieovertagelsen, naar Tiden kommer, hvad jeg, som en Belvilligheds-sag, foreslæaer at kunne skee endnu tidligere til den Pris, som er sat paa dem.

Mit Forslag er altsaa stillet i den Hensigt at komme Ministeriet imøde saa meget, som det er muligt; jeg kan gjerne tage det tilbage, thi jeg slutter mig fuldkommen til Fleertallets; mit Forslag er ikke stillet for at forbedre Fleertal-